PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU EURÓPSKY PARLAMENT
EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

SUOMEN EDUSKUNTA
FINLANDS RIKSDAG

***ПРОГРАМА***

# СЪВМЕСТНА ПАРЛАМЕНТАРНА СРЕЩА
## по инициатива на Европейския парламент и Парламента на Република Финландия

***<u>ОТ ТАМПЕРЕ ДО ХАГА: КАКВО Е ПОСТИГНАТО?
НАПРЕДЪК И ПРОПУСКИ В ПРОСТРАНСТВОТО НА СВОБОДА, СИГУРНОСТ И ПРАВОСЪДИЕ</u>***

*Понеделник, 2 октомври и вторник, 3 октомври 2006 г.*

*Hemicycle*
*Европейски парламент, Брюксел*

Така наречената „Програма от Тампере“ се състои от заключенията на председателството от Европейската среща на върха в Тампере през м. октомври 1999 г. - първата по рода си среща, посветена изцяло на пространството на свобода, правосъдие и вътрешни работи. След приключването ѝ през 2004 г. Комисията публикува оценка, в която се подчертават основните пречки за постигане на по-нататъшен напредък, между които преобладаващото изискване за единодушие в Съвета и проблемите, свързани с гарантирането на ефективното прилагане на приетите мерки в държавите-членки. Програмата от Тампере бе последвана от нова програма, приета през м. ноември 2004 г. в Хага под холандско председателство.

В своето съобщение[1], което отчита степента на прилагане на Програмата от Хага и което бе публикувано през м. юни 2006 г., Европейската комисия заявява, че все още се наблюдават много от недостатъците на Програмата от Тампере. В него се подчертава, че съществуват някои пропуски в транспонирането на законодателството на ЕС в държавите-членки, което подкопава неговата ефикасност. Комисията подчертава също така, че прилагането на Програмата от Хага се възпрепятства от много трудности, главно заради спецификата на процедурите за вземане на решения, например

[1] COM(2006)331, „Прилагане на Хагската програма: пътят напред“

разделението между първи и трети стълб[2] или изискването за единодушие по някои теми („трети стълб“ или законна миграция например).

Комисията счита, че преходните клаузи (предвидени в член 42 от ДЕС и член 67 от ДЕО) представляват решение на тези проблеми чрез прилагане на „общностния метод“ в политиките, отнасящи се до пространството на свобода, правосъдие и сигурност.

Европейският парламент неколкократно е призовавал за прилагане на тези клаузи[3]. Европейският съвет на 15 и 16 юни 2006 г. също призова финландското председателство *„да разгледа (...) възможностите за подобряване на вземането на решения и дейността в пространството на свобода, сигурност и правосъдие въз основа на съществуващите договори“*. Финландското председателство организира неофициална среща на Съвета на министрите на правосъдието и вътрешните работи на 20-22 септември 2006 г., на която този въпрос бе обсъден.

След съобщението на Комисията и неофициалната среща на Съвета на министрите на правосъдието и вътрешните работи е важно да се направи оценка на направеното досега за прилагането на Програмите от Тампере и Хага и да се определи какво все още може да бъде постигнато в близко бъдеще за насърчаване на европейското сътрудничество и засилване на ефикасността и демократичността на вече приетите мерки, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие. През 2006 г. също така се отбелязва десетата годишнина от „Appel de Genève“ и моментът е подходящ за оценка на постигнатия напредък в областта на съдебното сътрудничество.

По време на всяка сесия, разговорите могат да се насочат към оценка на:
- **ефикасността** на политиките в пространството на свобода, сигурност и правосъдие;
- баланса между **основни права и нужди на сигурността** в тези политики.

***Практически насоки за дебата***

*• Представянията в началото на всяка сесия да се ограничават до 8 минути.*
*• По време на разискванията времето за изказване да се ограничи до 3 минути за становище или въпрос, за да се даде възможност на максимален брой членове да се изкажат.*
*• Ораторите, желаещи да допълнят свое изказване, могат да направят това в писмена форма (за предпочитане на английски или френски), като предварително представят документа на секретариата (електронна поща: amalia.nicolaidou@europarl.europa.eu). Той ще бъде раздаден по време на заседанието.*
*• Умоляват се членовете на ЕП, желаещи да вземат думата, да уведомят председателя и да впишат името си и националния си парламент на специален лист.*

[2] Първият стълб се отнася до политиките, включени в Договора за създаване на Европейската общност (ДЕО), например визи, убежище, имиграция и други политики, свързани с движението на хора (Дял IV). Третият стълб се отнася до полицейското и съдебното сътрудничество по наказателно-правни въпроси и тези разпоредби са включени в Договора за Европейския съюз (Дял VI).

[3] Виж резолюцията на Европейския парламент относно следващите стъпки, свързани с периода за размисъл и анализ на бъдещето на Европа, 14.6.2006 г., P6_TA-PROV(2006)0263.

*Думата ще бъде дадена на членовете на ЕП в реда, в който са заявили желание за участие, и всеки двама членове на национални парламенти ще бъдат последвани от един член на Европейския парламент, и така нататък.*
*• В края на всяка сесия ще бъде отделено кратко време, за да се даде възможност на някои от членовете да отговорят на казаното, в изказвания до една минута (посредством синя карта) .*

Понеделник, 2 октомври 2006 г.

**15.00 - 15.30 ч. ОТКРИВАНЕ**

Приветстване от **г-н Jean-Marie CAVADA,** председател на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на ЕП, **г-жа Tuija BRAX**, председател на Комисията по правни въпроси на Парламента на Финландия, и **г-н Matti VÄISTÖ**, председател на Комисията по вътрешни работи на Парламента на Финландия.

Встъпителни слова на **г-н Josep BORRELL FONTELLES**, председател на Европейския парламент (чака се потвърждение), и **г-жа Sirkka-Liisa ANTTILA,** заместник-говорител на Парламента на Финландия**.**

**15.30 - 17.00 ч. СЕСИЯ 1**

***ОБМЕН И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ: КАКВИ СА ПРЕЧКИТЕ ПРЕД ПРИЛАГАНЕТО НА ПРИНЦИПА НА НАЛИЧНОСТ?***

Председател: **г-н Jean-Marie CAVADA,** председател на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент

На европейско ниво се разработват много инициативи за улесняване обмена на данни между институциите на държавите-членки[4], а също и с трети страни, особено в областта на полицейското и съдебното сътрудничество.

Главната цел на Програмата от Хага в това отношение е да се създаде правна основа и механизъм за прилагане на принципа на наличност: Комисията направи предложение относно обмена на информация съгласно този принцип през м. октомври 2005 г.[5], но преговорите в Съвета по този въпрос изглежда са в застой. По тази причина държавите-членки и Европейската комисия се опитват да разработят алтернативни подходи: или като намалят броя на участващите държави (Договор от Прюм[6], който е извън рамките на ЕС), или като „сегментират“ задължението за наличност по типа данни (виж двете неотдавнашни предложения на Европейската комисия относно допитванията до базите данни с ДНК и пръстови отпечатъци).

Неотдавнашното решение на Съда на Европейските общности във връзка с PNR (резервационна база данни)[7] също показва колко са сериозни въпросите за обмена и защитата на данните, когато тези данни се обменят с трети страни[8].

---

[4] Например предложението за рамково решение относно защитата на лични данни, разгледана в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателно-правни въпроси; виж доклада на г-жа Martine Roure, член на ЕП, A6-0192/2006

[5] Предложение за рамково решение на Съвета относно обмена на информация съгласно принципа на наличност, COM(2005) 490

[6] Конвенцията за засилване на трансграничното сътрудничество, и по-специално в областта на борбата с тероризма, трансграничната престъпност и нелегалната миграция („Договор от Прюм”), бе договорена по инициатива на Германия и подписана от Австрия, Белгия, Франция, Германия, Люксембург и Холандия на 27 май 2005 г.

[7] Решение на Съда на Европейските общности по обединени дела C-317/04 и C-318/04, Европейски парламент срещу Съвета на Европейския съюз и Европейски парламент срещу Комисията на Европейските общности, 30 май 2006 г.

Подкрепят ли националните парламенти прилагането на принципа на наличност? Желателна форма на интеграция ли е Договорът от Прюм? Подкрепят ли националните парламенти бързото приемане и прилагане на рамковото решение относно защитата на лични данни в рамките на третия стълб? Каква е позицията на националните парламенти по въпроса с PNR?

*15.30 - 16.00 ч. Представяния*

**Г-н Peter SCHAAR,** федерален комисар на Германия по защита на данните и председател на работната група по чл. 29
**Лорд AVEBURY**, член на специалната комисия за Европейския съюз и подкомисията по вътрешни работи на Камарата на лордовете
**Г-н Alexander ALVARO** и **г-жа Sophie IN'T VELD**, членове на Комисията за граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент

*16.00 - 17.00 ч. Дискусия*

**17.00 - 18.30 ч. СЕСИЯ 2**

***КАКВО Е БЪДЕЩЕТО НА EUROPOL?***

Председател: **г-н Matti VÄISTÖ**, председател на Комисията по вътрешни работи на Парламента на Финландия

Europol, европейската полицейска служба, която започна работа през 1999 г., има за цел да допринесе за по-близкото сътрудничество на държавите-членки на ЕС в предотвратяването и борбата с организираната международна престъпност. Тъй като Europol не е част от структурата на ЕС, нейната дейност не подлежи нито на надзора на Европейския парламент, нито на съдебния контрол на Съда на Европейските общности. Освен това, три протокола[9], изменящи първоначалната конвенция за Europol и целящи да подобрят оперативния капацитет на Europol, все още не са ратифицирани от всички държави-членки и следователно не могат да влязат в сила.
Европейският парламент и няколко национални парламента неколкократно са призовавали за по-голяма отчетност на Europol. В своето съобщение за оценката на Програмата от Хага Европейската комисия заявява, че обмисля представянето на предложение, което да замени съществуващата конвенция за Europol, и че е необходимо да се подобри парламентарният надзор над работата на Europol. Как ще се организира това? Каква може да бъде ролята на националните парламенти? Защо да не се учреди съвместна парламентарна комисия с представители на Европейския парламент и националните парламенти?

*17.00 - 17.30 ч. Представяния*

**Г-н Max-Peter RATZEL,** директор на Europol

[8] Виж препоръката на Европейския парламент до Съвета относно преговорите за споразумение със Съединените американски щати във връзка с употребата на резервационна база данни (PNR) за предотвратяване и борба с тероризма и транснационалната престъпност, включително организираната престъпност, 7.7.2006 г., P6_TA-PROV(2006)0354
[9] Съгласно конвенцията за Европол (чл. 43 от конвенцията), протоколите трябва да бъдат ратифицирани от държавите-членки в съответствие с техните конституционални изисквания.

**Г-н Hubert HAENEL,** председател на делегацията в Европейския съюз, Сенат, Франция
**Г-н Claude MORAES,** член на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент

*17.30 - 18.30 ч. Дискусия*

19.30 ч. Вечеря в ресторанта на членовете на ЕП (приземен етаж)

Вторник, 3 октомври 2006 г.

**09.00-10.30 ч. СЕСИЯ 3**

***ИНТЕГРИРАНО УПРАВЛЕНИЕ НА ГРАНИЦИТЕ ЗА ПО-СИГУРЕН РАЗШИРЕН СЪЮЗ?***

Председател: **г-н Jean-Marie CAVADA,** председател на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския съвет

През последните години бе постигнат значителен напредък във формирането на обща политика за управление на външните граници: общностното законодателство бе консолидирано и развито (най-вече с приемането на Шенгенския граничен кодекс); на новата Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (FRONTEX) бе предоставена координираща роля, а идеята за поделяне на разходите между държавите-членки е утвърдена сега чрез създаването на Граничния фонд.

FRONTEX беше учредена преди малко повече от година. Какви изводи могат да се извлекат от нейната дейност досега и какви са предстоящите предизвикателства?
В момента се разглежда разширяването на Шенгенската зона към новите държави-членки и се прави оценка на прилагането на достиженията на правото от Шенген в тези страни. Очаква се през 2007 г. Съветът да вземе решение за премахване на контрола по границите с и между новите държави-членки. Какви са предизвикателствата и трудностите в тази насока?

*09.00 - 09.30 ч. Представяния*

**Г-н Kari RAJAMÄKI,** министър на вътрешните работи, Финландия
**Г-н Adan MARTIN MENIS**, председател на автономното правителство на Канарските острови
**Г-н Ilkka LAITINEN,** директор на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (FRONTEX)
**Г-н Urmas REINSALU,** председател на Конституционната комисия, Парламент на Естония, и **г-н Seán ARDAGH**, председател на Комисията за правосъдие, равенство, отбрана и права на жените, Национален парламент на Ирландия
**Г-н Henrik LAX** и **г-н Michael CASHMAN**, членове на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент

*09.30 - 10.30 ч. Дискусия*

**10.30 - 12.00 ч. СЕСИЯ 4**

## *БАЛАНС МЕЖДУ ИНТЕГРИРАНЕТО НА ЛЕГАЛНИТЕ МИГРАНТИ И БОРБАТА С НЕЛЕГАЛНАТА МИГРАЦИЯ?*

Председател: **г-н Matti VÄISTÖ**, председател на Комисията по вътрешни работи на Парламента на Финландия

Масовите приижданията на имигранти напоследък в Малта, Канарските острови и Лампедуза подчертават колко важен е въпросът за миграцията и приема на мигранти в Европейския съюз. След Европейския съвет в Севиля през 2002 г. и особено след неофициалния Европейски съвет през м. октомври 2005 г. в Хамптън Корт въпросите, свързани с миграцията, са на челно място в дневния ред на ЕС. Евро-африканската конференция на министрите по въпросите на миграцията и развитието, проведена на 10-11 юли 2006 г. в Рабат, показа, че миграционната политика е свързана с въпросите на развитието и че борбата с нелегалната миграция трябва да върви ръка за ръка с политика в областта на легалната миграция.

Въпреки това разработените през последните години миграционни политики на европейско ниво са съсредоточени върху нелегалната имиграция и разработването на репресивни мерки. Хагската програма обаче предвижда не само мерки за противодействие на нелегалната имиграция, но също и мерки за прилагане на обща имиграционна политика и насърчаване на интеграцията на легалните мигранти. Европейската комисия публикува през м. декември 2005 г. план за действие относно легалната миграция и в близко бъдеще се очакват законодателни мерки.
Как оценяват националните парламенти прилагането на Хагската програма в тази област? Как могат да участват националните парламенти в продължението на плана за действие от Рабат?
По-конкретно, наясно ли са националните парламенти, че проектодирективата за връщане на нелегални мигранти ще има силно въздействие върху националните политики във връзка с центровете за задържане? Какво е становището на националните парламенти по този конкретен въпрос, който сега се договаря от Европейския парламент и Съвета?

*10.30 - 11.00 ч. Представяния*

**Г-н Kari RAJAMÄKI,** министър на вътрешните работи, Финландия
**Г-н Brunson McKINLEY**, Генерален директор на Международната организация за миграция (МОМ) (чака се потвърждение)
**Г-н John DENHAM**, председател на Комисията по вътрешни работи, Камара на общините
**Г-н Manfred WEBER** и **г-н Stavros LAMBRINIDIS**, членове на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент

*11.00 - 11.00 ч. Дискусия*

12.00 - 14.00 ч. Обяд в ресторанта на членовете на ЕП (приземен етаж)

**14.00 - 15.30 ч. СЕСИЯ 5**

## *10 ГОДИНИ СЛЕД „APPEL DE GENÈVE“: КАКВО Е СЪСТОЯНИЕТО НА СЪДЕБНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО В ЕВРОПА*

Председател: **г-жа Tuija BRAX**, председател на Комисията по правни въпроси на Парламента на Финландия

На 1 октомври 1996 г. седем европейски магистрати, отговарящи за борбата срещу корупцията - от Белгия (Benoit Dejemeppe), Франция (Renaud Van Ruymbeke), Италия (Edmondo Bruti Liberati и Gherardo Colombo), Испания (Baltasar Garzón Real и Carlos Jiménez Villarejo) и Швейцария (Bernard Bertossa) - отправиха съвместен призив за създаване на „Европейско правосъдно пространство“ с оглед на транснационалния характер на престъпността. Какви са постиженията десет години по-късно?
Бе отбелязан известен напредък в тази насока (например хармонизирането на европейско ниво на тълкуванията на някои престъпления, усъвършенстването на принципа на взаимно признаване, създаването на Европейска съдебна мрежа и Евроюст), но все още има пречки за преодоляване (както при Европейската заповед за арест) или някои въпроси са все още в процес на обсъждане (Европейска заповед за събиране на доказателства).
Европейският съвет от Тампере през 1999 г. заключи, че принципът на взаимно признаване би трябвало да се превърне в крайъгълен камък в рамките на съдебното сътрудничество в Съюза. Това предполага, че държавите-членки имат взаимно доверие по отношение на наказателноправните си системи и общ подход към основните права. Това обаче изглежда проблематично за някои държави-членки: няколко предложения са блокирани в Съвета (напр. Рамковото решение на Съвета за борбата с расизма и ксенофобията[10] и Рамковото решение за процесуалните права[11]) и в някои случаи бяха постигнати единствено споразумения *a minima* (напр. Европейската заповед за събиране на доказателства).

*14.00 - 14.30 ч. Представяния*

**Г-жа Leena LUHTANEN**, министър на правосъдието, Финландия
**Г-н Bernard BERTOSSA**, **г-н Edmondo BRUTI LIBERATI**, **г-н Gherardo COLOMBO**, **г-н Benoit DEJEMEPPE, г-н Renaud VAN RUYMBEKE**, Европейски магистрати - инициатори на „Appel de Genève“
**Г-н Michael KENNEDY**, председател на Колежа на Евроюст

*14.30 - 15.30 ч. Дискусия*

**15.30 - 17.00 ч. СЕСИЯ 6**

***БОРБА С ТЕРОРИЗМА: КАК ДА СЕ ПОДОБРИ ЕФЕКТИВНОСТТА И ЗАЧИТАНЕТО НА ОСНОВНИТЕ ПРАВА?***

Председател: **Г-жа Tuija BRAX**, председател на Комисията по правни въпроси на Парламента на Финландия

През последните няколко години борбата срещу тероризма мотивира приемането на много правни актове, с цел засилване на европейското сътрудничество и създаване на общи стандарти в тази област след терористичните атаки в САЩ, Мадрид и Лондон. Планът за действие за борба с тероризма (актуализиран през м. май 2006 г.) описва подробно действията, които трябва да се предприемат в тази насока.

[10] COM(2001)0270, 2001/0270/CNS
[11] COM(2004)328, 2004/0113/CNS, Рамково решение на Съвета относно някои процесуални права в наказателното производство в Европейския съюз

В доклада за изпълнението на програмата от Хага обаче Европейската комисия подчерта, че „*решителността на ЕС да се бори срещу тероризма изглежда не е правилно възприета на национално ниво в някои държави-членки, където все още се наблюдава значително забавяне в транспонирането на особено важното Рамково решение относно борбата с тероризма“*.
Нещо повече - въпросите, свързани с данните от PNR и СУИФТ, показаха, че борбата с тероризма не може да се води без да се вземат предвид основните права.

Ефективно ли е приетото на европейско ниво законодателство и изпълнява ли се то в държавите-членки? Нужни ли са нови действия, за да се подобри и да се увеличи ефикасността на борбата срещу тероризма? Какво може да се направи, за да се подобри равновесието между основните свободи и изискванията за сигурност?

*15.30 - 16.00 ч. Представяния*

**Г-н Gijs DE VRIES**, координатор на антитерористичната дейност на ЕС
**Г-н Martin SCHEININ**, Специален докладчик на ООН по въпросите на защитата и подкрепата на правата на човека и основните свободи в рамките на борбата срещу тероризма
**Г-н Enzo BIANCO**, председател на Комисията по конституционни въпроси на италианския Сенат
**Г-н Jaime MAYOR OREJA** и **г-н Javier MORENO SÁNCHEZ**, членове на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент

*16.00 - 17.00 ч. Дискусия*

**17.00 - 17.30 ч. ЗАКРИВАНЕ**

В този решителен за пространството на свобода, сигурност и правосъдие етап е нужен редовен и ефикасен диалог между Европейския парламент и националните парламенти. Този диалог трябва да се стреми към подобряване на прозрачността в област, до която се отнасят една пета от документите за разглеждане в Европейския парламент и Съвета, и той трябва да се съсредоточи също върху актове, за които няма ясен парламентарен контрол - като „общите позиции“ на ЕС, приемани във втория стълб, но отнасящи се до въпросите на свободата, сигурността и правосъдието (напр. тероризъм, основни права и др.) или международните споразумения на ЕС, основаващи се на член 24 и 38 от Договора за ЕС (споразуменията с Норвегия и Исландия относно Европейската заповед за арест или със САЩ за PNR).

**Г-н Franco FRATTINI**, заместник-председател на Европейската комисия, отговарящ за свободата, правосъдието и сигурността

Заключения на **г-жа Tuija BRAX,** председател на Комисията по правни въпроси на Парламента на Финландия, **г-н Matti VÄISTÖ**, председател на Комисията по вътрешни работи на Парламента на Финландия, и **г-н Jean-Marie CAVADA,** председател на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на ЕП.